

Патриков досадан дан

Паџрикова сѣарија браћа су увек била љревише заузета за њега.

Ребека Џејкмен

(Засновано на истинитој причи)

Ова љрича се одиљрала у Румунији.

Док је лежао изваљен на свом кревету, Патрик је журио у плафон. Било му је досадно. Већ је прочитао своје књиге о животињама, скакао на трамплини и возио се бициклом по комшилуку. Шта је сада могао да ради?

Патрик је устао и отишао до собе свог старијег брата Данијела. „Хоћеш ли се играти са мном?“ упитао је Патрик.

„Извини, не могу. Морам да учим“, рекао је Данијел. Није чак ни подигао поглед са књиге коју је читао.

Патрик је осетио како му је срце клонуло. Данијел је увек учио. Зар није могао да направи паузу?

Па добро. Данијел је заузет, али је Патрик могао да пита свог другог брата, Симиона. „Досадно ми је“. Можеш ли да се играш са мном?“ упитао је Патрик.

„Не, не данас. Излазим са другарима“. Симион је обукао јакну и изашао на улазна врата.

Патрик је био веома љут! Срце му је закуцало брже. Његова старија браћа су увек била превише заузета за њега. Отрчао је у своју спаваћу собу и залупио вратима.

Није фер! помислио је Патрик.

Лупио је ногом и пао на кревет. Осећао је притисак у грудима. Било му је страшно досадно! Али био је превише љут да би смислио шта да ради.

Онда се сетио нечега што је научио у школи. Његова учитељица их је поучила да дубоко дисање може помоћи да се смире.

„Тешко је поправити било шта када сте љути“, рекла је. Можда би Патрик могао да смисли начин да реши проблем са досадом да је смиренији.

Патрик је дубоко удахнуо. Онда још једном. Након још неколико пута, више није осећао толики притисак у грудима Али и даље није знао шта да ради.

Сео је и погледао слику Исуса Христа на свом зиду. Шта би Он желео да Патрик уради?

Патрик се спустио на колена. „Небески Оче, молим те, помози Данијелу у учењу“, рекао је. „Помози Симиону да се лепо проведе са својим

другарима. И молим те помози мени да ми не буде толико досадно“.

Када је завршио молитву, Патрик је добио идеју. Отрчао је до Данијелове собе.

„Данијеле, када завршиш, можемо ли да се играмо заједно?“

Данијел је подигао поглед са своје књиге и погледао сат на зиду. „Могу да направим паузу за око 30 минута. Онда бисмо могли да изађемо напоље. Хоћеш ли?“

„Да!“ Патрик се насмешио и отрчао назад у своју собу. Пронашао је књигу о животињама о тигровима које је волео да гледа. Након што је неко време читао, играо се коцкама. Убрзо је прошло време и он и Данијел су кренули према шуми близу своје куће.

„Да ли желиш да се играш ратника у свемиру или истраживача у џунгли?“ упитао је Данијел.

„Небитно. Драго ми је што можемо да проведемо време заједно. То је много је боље него да се досађујем“, рекао је Патрик.

Данијел се насмејао. „Па, играње са тобом је много забавније од учења за тест“.

Патрик је био срећан док су он и Данијел пузали кроз траву. Смиреност му је помогла да јасније размишља тако да је могао да реши свој проблем. И Небески Отац му је помогао да буде сличнији Исусу Христу. Испоставило се да је то ипак добар дан.

